

A stylized illustration of a landscape. In the upper left, a dark blue hot air balloon floats against a yellow and orange sky. Below it, a large, dark, multi-tiered pagoda stands prominently. The foreground is filled with dense, dark green foliage. In the middle ground, a small white car is visible on a path. The overall style is graphic and artistic, with a focus on the central pagoda and the title text.

ပုဂံရွာ

မင်းမော်တင်ဘောင်
(ဒုတိယကြိမ်)

စာရေးသူ၏ အမှာ

၁။

သမိုင်းဆိုသည် ကား လွန်လေပြီးသောတစ်ချိန်က လူတို့ ၏
မသိမိုက်မဲ့မှုများ နှင့် ယင်းမသိ မိုက်မဲ့မှုများ ပေါ်တွင် အခြေခံကာ လူတို့
ကျူးလွန်ခဲ့ကြသော ရာဇဝတ်မှုခင်းကြီးများ အပြင်
ယင်းရာဇဝတ်မှုခင်းများကြောင့် လူ့အန္တယ်ဝင်များ
ဒုက္ခပင်လယ်ဝေခဲ့ကြရသော အကြောင်းအရင်း နှင့်
အဖြစ်အပျက်အရပ်ရပ်တို့ ၏ အပေါင်းအစုမျှသာ ဖြစ်၏။ ယင်းသို့လျှင်
ပြင်သစ်အမျိုးသား စာရေးဆရာကြီး ဗော်တိုင်းရာက
သမိုင်းနှင့်ပတ်သက်သော သူ၏ အမြင်၊ သဘောထားနှင့် ခံယူချက်
များကို ဖွင့်ဆိုခြင်းပြုခဲ့၏။

ဗော်တိုင်းရာ၏ ယင်းဖွင့်ဆိုချက်နှင့်ပတ်သက်၍ သဘောတူသူများ
ရှိသကဲ့သို့ သဘောမတူနိုင် သူများ လည်း ရှိကြ၏။

ဗြိတိသျှအမျိုးသား သမိုင်းပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဂစ်ဘွန်းက
ယင်းပြင်သစ်သုခမိန်၏ ဖွင့်ဆိုချက်ကို ပဲ့တင်ထပ်ခဲ့၏။ ဂစ်ဘွန်း၏
"ရောမအင်ပါယာကြီး၏ ပျက်စီးရခြင်းအကြောင်း" အမည်ရှိသော
သမိုင်းစာတန်းသည် သမိုင်းစာပေနှင့် ပညာရပ်တွင် များ
စွာထင်ရှားကျော်ကြားလျက် ရှိသော စာတန်းပင် ဖြစ်၏။

ဆွေဆွေခွန်ရလောက်အောင် ပူပြင်းသောရာသီဥတုနှင့်
 အရပ်နေရာဖြစ်ရကား နေတော်တော် ကြီး ကျသွားတော့မှ ပင်
 ကျွန်တော်သည် အောက်ခြေမှ တောင်ပေါ်သို့
 ဖြည်းဖြည်းချင်းတက်ရ၏။ တောင်သည် တော်တော်ကလေးမြင့်၏။
 ၎င်းအပြင် မတ်လည်း မတ်၏။ နေဝင်ချိန်လောက်မှ ပင်
 တောင်ထိပ်ပေါ်ရှိ စေတီတော်ရင်ပြင်သို့ ကျွန်တော် ရောက်ရှိသွား၏။

တန့်ကြည့်တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားလျှင်သွားချင်း
 မောရပန်းရခြင်းကို အလျင်းပင် သတိမရနိုင်အားပဲ မိမိလည်ပင်းတွင်
 ချိတ်ဆွဲလာခဲ့သော အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်းနှင့် မြစ်တစ်ဖက် ကမ်းတွင်
 ရှိသောအရပ်သို့ လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်၏။ ပုဂံ၏ အလှကို
 တွေ့ရလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် ထင်ထား၏။

သို့ရာတွင် ပုဂံ၏ အလှကိုကား ကျွန်တော်မတွေ့။
 ပုဂံနှင့်ညောင်ဦးအကြား အရူးမကြီး တစ်ယောက်နှင့်မခြား
 လူးလားဆန်ခတ် ပြေးလွှားလျက်ရှိသော မိန်းမတစ်ယောက်ကိုသာ
 မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့မြင်ရ၏။ အဘယ်နည်း။

ထိုမိန်းမသည် ရင်စည်းမျှပင် ကိုယ်၌ မကပ်။ ပွင့်နေသောရင်ကိုပင်
 ထုကာ ထုကာ ငိုကြွေး မြည်တမ်းလျက်ရှိ၏။ ထိုမိန်းမတစ်ယောက်၏
 ရှိုက်ကြီးတင် ငိုကြွေးသံကိုလည်းကောင်း၊
 အော်ဟစ်မြည်တမ်းသံကိုလည်းကောင်း ကျွန်တော်
 ကောင်းစွာကြားရ၏။ အဘယ်နည်း။

ပုဂံသည် လှပညက်ညော၏။ ထို့ပြင် ကြီးကျယ်ခမ်းနား၏။

ကျွန်တော်တို့ ၏ ဘိုးဘေးများ သည် ထိုအရပ်နေရာ၌ အားမာန်သစ်ကာ
လူဖြစ်ကြီးပြင်းခဲ့ကြရသည် မဟုတ်သလော။ သမိုင်း ပညာရှင်များက
ထိုသို့ မိန့်ဆိုခဲ့ကြ၏။

ထို့ကြောင့် ပုဂံ၏ အလှကျက်သရေနှင့်
ခံ့ညားထည်ဝါသောအတိတ်တို့ ကို ဖွေရှာကြည့်ရှုရန် အတွက်
ကျွန်တော်သည် အချိန်အကုန်ခံကာ၊ အပင်ပန်းခံကာ
တန့်ကြည့်တောင်ပေါ်သို့ တက်လာခဲ့ ခြင်း ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ပုဂံ၏
အလှနှင့် ကျက်သရေတို့ ကိုလည်းကောင်း၊ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော
အတိတ်တို့ ကိုလည်းကောင်း မတွေ့ရပဲ အဘယ့်ကြောင့် ရင်စည်းမျှပင်
မကပ်နိုင်ပဲ အရူးမ တစ်ယောက်နှင့်မခြား
တောင်ကူးမြောက်ကူးပြေးရင်း ငိုကြွေးမြည်တမ်းနေရသော မိန်းမ
တစ်ယောက်ကိုသာ တွေ့မြင်နေရပါလိမ့်။

၃။

ထိုမိန်းမသည် ရှိုက်ကြီးတင် ငိုကြွေးလျက်ရှိ၏။
အော်ဟစ်မြည်တမ်းလျက်လည်း ရှိ၏။ အဘယ်နည်း။ ရင်စည်းမျှပင်
ကိုယ်၌ မကပ်နိုင်သော ထိုမိန်းမ၏ ရင်ထုသံကို ကျွန်တော် ကောင်းစွာ
ကြားရ၏။

ဇာတ်တော်လာ မပဋ္ဌာ၏ အကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ သည်
ငယ်စဉ်ကပင် ကြားနာဖူးကြ၏။ သားသေလင်ဆုံးကာ ဘဝအခြေ
ပျက်ခြင်းမက ပျက်ခဲ့ရသဖြင့် သူဌေးသမီး မပဋ္ဌာတစ်ယောက်
သွက်သွက်လည်သွားရလောက်အောင် ရူးသွပ်ခဲ့ရသော
အဖြစ်အပျက်နှင့် အကြောင်းအရာများကို ကျွန်တော်တို့ သည်

ငယ်ရွယ်စဉ်က မျက်ရည်ဝဲဝဲ နှာရွဲ့ရွဲ့နှင့် နာကြားဖတ်ရှုခဲ့ကြရသည်
မဟုတ်သလော။ သို့ရာတွင် ပုဂံနှင့်ညောင်ဦးအကြား
တောင်ကူးမြောက်ပြေးဖြစ်နေရသော ထိုမိန်းမ၏ အဖြစ်သည်
မပဋ္ဌာအဖြစ်ထက် မသာသည့်တိုင်အောင် နိမ့်ကျလိမ့်မည်ကား
မဟုတ်ပေ။

ထိုမိန်းမ၏ လင်ယောက်ျားသည် သေဆုံးလျက်ရှိ၏။
ထိုယောက်ျားသည် လည်း အနာရောဂါ ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊
ရိုးရိုးသားသား ကံကုန်၍ သော်လည်းကောင်း သေရသော သေခြင်းမျိုး
မဟုတ်ဘဲ အသတ်ခံရသောကြောင့် သေခြင်းဆိုးမျိုးနှင့် သေဆုံးခဲ့ရခြင်း
ဖြစ်၏။ ထိုယောက်ျားကို သတ်သူ တရားခံမှာ လည်း
သူစိမ်းတစ်ရံဆံမဟုတ်။ သားလုပ်သူကိုယ်တိုင် ဖြစ်၏။ သားဖြစ်သူ
လူသတ်သမားက အဖလုပ်သူကို ဓားမိုးကာ
အဆိပ်ကျွေးသတ်ခြင်းလည်း ဖြစ်၏။

ထိုမုဆိုးမတစ်ယောက်၏ ဒုက္ခသည် ထိုမျှလောက်သာ မဟုတ်သေး။
လင်သေဆုံးရအံ့ဆဲဆဲ အချိန်တွင် ဓားပြအရိုက်ခံခဲ့ရရုံမျှသာမက၊ အိမ်ပါ
မီးအတိုက်ခံလိုက်ရ၏။ ဓားပြများ သည် ပစ္စည်းယူ၊
အိမ်မီးတိုက်ရုံမျှလောက်နှင့် တင်းတိမ်ခြင်း မပြုနိုင်သေးသကဲ့သို့
သမီးမိန်းကလေးများ ကိုလည်း စော်ကားသွားကြ၏။ ယင်းသို့
မတန်မတရား နှိပ်စက်စော်ကားခြင်းကို မခံနိုင်၍ ခုခံသော
သားယောက်ျားကလေးများကိုလည်း သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြကုန်၏။ ထိုကဲ့သို့
ခံလိုက်ရသော အဘယ် မိန်းမသားတစ်ဦးသည် မရူးဘဲ၊ မနောက်ဘဲ
ခံနိုင်အံ့နည်း။

ဇာတ်တော်လာ မပဋ္ဌာသည် ဘုရားရှင်နှင့် တွေ့ရသဖြင့်

ကံကောင်း၏။ တရားရေအေး သောက်သုံးရသောကြောင့် အရူးမဘဝမှ
လွတ်ကျွတ်သွား၏။ သို့ရာတွင် မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းမှ
ထိုမိန်းမတစ်ယောက်မူကား ပုဂံပျက်သောအချိန်ကာလမှ စ၍
ယခုထက်တိုင် ဆောက်တည်ရာမရ။ မြောက်ပြေးတောင်ကူးနှင့်
အရူးမကြီးတစ်ယောက်နှင့်မခြား ပြေးလွှားနေရဆဲပင် ဖြစ်၏။ ငိုကြွေး
မြည်တမ်းနေရဆဲလည်း ဖြစ်လေသည် တကား။

၄။

လရောင်ဖြင့် တောင်ထိပ်ပေါ်မှ ကျွန်တော်သည်
ပြန်ဆင်းလာခဲ့ပြီးသော် ရရာ ကူးတို့ လှေငယ် တစ်စင်းဖြင့်
မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကူးလာခဲ့၏။ ရင်စည်းမျှပင် ကိုယ်၌
မကပ်နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်နေရသော ထိုမိန်းမတစ်ယောက်ကို
တွေ့ချင်မြင်ချင်စေဖြင့် ကျွန်တော်သည် အကာလညအချိန်၌ မှာပင်
မြစ်ဧရာ၏ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ဖြတ်ကူးလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။
တစ်ဖက်ကမ်းရှိ တောင်ထိပ်ပေါ်မှ တွေ့ရမြင်ရသော ထိုမိန်းမကို
ကျွန်တော်သည် အနီးသို့ကပ်ကာ ကြည့်လိုမြင်လိုစိတ်များ ရှိ၏။
အလားတူပင် အဝေးမှ ကြားရနာရသော ထိုမိန်းမ၏
ငိုကြွေးမြည်တမ်းသံကိုလည်း အနီးမှ ကပ်ကာ ကြားလိုနာလိုစိတ်များ
ရှိ၏။

ညောင်ဦးကမ်းပါးသို့ရောက်လျှင် မမောမပန်း ပြေးလွှားရင်ထုကာ
ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုကြွေးနေ သော ထိုမိန်းမကို
ကျွန်တော်လိုက်လံရှာဖွေမိ၏။ လရောင်ရှိသဖြင့် ပုဂံမြို့ဟောင်း၏
ကျောင်းဆိုး ကျောင်းပျက်ကြီး အရပ်တစ်နေရာတွင် ထိုမိန်းမကို

ကျွန်တော်တွေ့ရ၏။ ထိုကျောင်းဆိုးနေရာသည် ပုဂံမင်းဆက်၏
နောက်ဆုံးမိဖုရားခေါင်ကြီးဖွားစော ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်
ဆိုသော စောလှဝန်း ကျောင်းတိုက်နေရာဟောင်းပင် ထင်ရ၏။

ထိုမိန်းမမူကား များစွာ အိုမင်းလျက်ရှိလေပြီ။

"ဘာကြောင့် ဆောက်တည်ရာ မရနိုင်လောက်အောင်
ရင်ထုငိုကြွေးနေရသနည်း အမိ၊ မြည်တမ်းနေရသနည်း အမိ"ဟု
ကျွန်တော်သည် ကြင်ကြင်နာနာနှင့် ရိုရိုသေသေ ချဉ်းကပ်မေးမြန်း
ကြည့်လိုက်၏။

ကြင်နာခြင်းနှင့် ရိုသေခြင်းများ နှင့်
တွေ့ထိလိုက်ရသောကြောင့်လား မပြောတတ်။ ထိုမိန်းမ သည်
အငိုတိတ်သွား၏။

လမင်းသည် တထိန်ထိန်သာလျက်ရှိ၏။ လရောင်အောက်၌ မူကား
ပုဂံမြို့ပျက်ကြီးသည် တစပြင်နှင့်မခြား တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်သာ
ရှိလေ၏။

၅။

မုဆိုးမအမယ်ကြီးအိုသည် သူ၏ အသက် အနှစ် ၇၀၀
ကျော်ပြီဖြစ်ကြောင်း စတင်ပြောကြား လာသောအခါ
ကျွန်တော့်ကျောတစ်ပြင်လုံး စိမ့်၍ သွား၏။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း
ကြက်သီးမွေးညင်း များ ထ၍ သွား၏။ သို့ရာတွင် ထိုအမယ်အို၏
ဝတ္ထုဟောင်းနှင့် ပုံပြင်ကို ကြားနာခြင်းပြုရန်အတွက် သူပြောသမျှကို
ကျွန်တော်သည် ငြိမ်သက်စွာပင် နားထောင်နေလိုက်၏။

အမယ်ကြီးအိုက သူနှင့်ကျွန်တော် ယခုရပ်နေကြသော
အရပ်နေရာသည် တစ်ကြိမ်သော အခါက
သူဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သော ကျောင်းတိုက်နေရာဖြစ်ကြောင်း
ထုတ်ဖော် ပြောဆိုလာ သောအခါ ကျွန်တော်သည် ဘာဆိုလိုမှန်း
ရုတ်တရက်နားမလည်နိုင်အောင် ရှိသွားရ၏။ သူသည် လည်း
သာမန်မိန်းမစားတစ်ဦး တစ်ယောက်မဟုတ်ဘဲ ပုဂံမင်းဆက်
နောက်ဆုံးဘုရင်ဖြစ်သော နရသီဟပတေ့မင်းကြီး၏ မိဖုရားခေါင်ကြီး
ဖြစ်ကြောင်းအထိ အခိုင်အမာပြောဆိုလာသောအခါ ကျွန်တော်သည်
တွေဝေ၍ သွား၏။

ကျောင်းသားသူငယ်ဘဝနှင့်တုန်းက မြန်မာ့သမိုင်းကို
မတောက်တခေါက် သင်ကြားလေ့လာ ခဲ့ရသဖြင့် "ဒါဖြင့် ကျွန်တော်
ကောင်းကောင်း မရှင်းတာကလေး တစ်ချက်လောက်တော့ မေးစမ်းပါ
ရစေလားအမိ"ဟု ကျွန်တော်သည် ကြားဖြတ်၍
မေးမြန်းခွင့်တောင်းလိုက်မိ၏။

"ဘာမရှင်းတာရှိလို့ ဘာများ မေးချင်သလဲဟင်"အမယ်ကြီးအိုသည်
လွယ်လင့်တကူ လိုက်လျောခြင်းပြု၏။

"တခြားတော့ မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ၊ အမိဟာ
ဆိတ်ထိန်းကမ်းဖြူရွာက တောင်သူကြီး တစ်ယောက်ရဲ့
သမီးဟုတ်မဟုတ်နဲ့ ကျစွာမင်းကြီးရဲ့ မြေးတော်များ
ဖြစ်နေသလားဆိုတာကို သိချင် လို့ ပါ"

လမင်းကိုမော့ကြည့်၍ နေရာမှ "ဒါတွေဟာ ဘာမှ အရေးကြီးတဲ့
အချက်အလက်နဲ့ အကြောင်း အရာတွေလည်း မဟုတ်ပါဘူးကွယ်။
မိစောပြောချင်တဲ့ ပုဂံဝတ္ထုအကြောင်းကိုသာ နားထောင်စမ်းပါ

သားရယ်"ဟု အမယ်အိုက ပြောဆိုသဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ မိဖုရားခေါင်ကြီးစောဒေဝီဟု ဆိုနေသူ ပြောကြားသည့် ပုဂံရွှေပြည်၏ ဝတ္ထုဟောင်းကို နာကြားရန်အတွက် ကျွန်တော်သည် မိမိ ကိုယ်ကိုယ် ပြင်ဆင်ရ၏။

၆။

အဘွားစောသည် ရင်ထုခြင်း၊ ပြေးလွှားခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်းနှင့် မြည်တမ်းခြင်းပြုရသော သူ၏ အလုပ်အကိုင်များကို တစ်ခါတည်း မေ့လျော့သွားပုံရ၏။ လူတို့ သည် ကိုယ်၏ နာကြည်းချက်များ နှင့် ကိုယ့်အကြောင်းကို မမောမပန်းပြောပြနိုင်စွမ်းရှိကြသည် မဟုတ်သလော။ ထိုသူ၏ ဘေးမှာ သာ စိတ်ပါလက်ပါနှင့် စိတ်ရှည်လက်ရှည် နားထောင်ပေးဖို့ လို၏။

အဘွားစောသည် သူ၏ ပုဂံဝတ္ထုဟောင်းကို အစမှ ချီကာ စိတ်အားထက်သန်စွာ ပြောကြား ခြင်းပြု၏။ ကြားအိုးအံ ပုဂံတည်ဆိုသော စကားအတိုင်း ပုဂံမြို့သည် ပျဉ်ပြားမင်းမှ စတင်၏။ အမယ်အိုသည် အနေရထား၊ ကျန်စစ်သား၊ အလောင်းစည်သူနှင့် နရပတိစည်သူ စသော မင်းမြတ်များ အကြောင်းကို မမောမပန်းနှင့် ဖွဲ့ဖွဲ့နွဲ့နွဲ့ ပြောကြားခြင်းပြု၏။

ညသည် တစ်ထက်တစ်ထ အိုမင်း၍ လာ၏။ လသည် ပင် မွန်းတိမ်းသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်လောက်တွင် အမယ်အိုသည် ကျစွာမင်းကြီး စီရင်ရေးသားသည် ဆိုသော ဗိန္နုကျမ်းနှစ်စောင် အကြောင်းကို ပြောကြားလျက်ရှိ၏။ ကျွန်တော်သည် ကျောင်းသားသူငယ်တစ်ဦးနှင့်မခြား

ထိုအမယ်အိုပြောကြားလျက်ရှိသော ပုဂံဝတ္ထုဟောင်းကို မညောင်းမညာ
မငြီးမငွေ နားထောင်လျက် ရှိ၏။

လ တော်တော်ကလေး စောင်းလာသောအခါ အမယ်အိုသည်
ဥဇနာမင်းအကြောင်းကို ပြော၏။ ထိုအကြောင်းကိုပြောသောအခါ
ပုဂံဝတ္ထုဟောင်းအကြောင်းကို ပြောသည် နှင့်မတူ။ သူ့အကြောင်းကို
ပြောသကဲ့သို့ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် အသေးစိတ်လာ၏။ အကျယ်တဝင့်
ပြောကြားခြင်း ပြု၏။ မည်သူမဆို ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ်
ပြောကြားရာ၌ အနုစိတ်တတ်သည် မဟုတ်သလော။

အမယ်အိုသည် ဘွားစောနှင့် ဥဇနာမင်းကြီးအကြောင်း
ပြောကြားရင်း "ရာဇသင်္ကြံ ပညာလျှံ ပုဂံပြည်လုံးကဲ"ဟူသော
သတ်ပုံကျမ်းလာစကားရှိသည့်အတိုင်း ပုဂံရွှေပြည်၏
ထင်ရှားကျော်ကြား သော အမတ်စစ်သူကြီးအကြောင်းကို တစ်စတစ်စ
ပြောကြားလာ၏။ ထို့နောက် ဥဇနာမင်းကြီး၏ သားတော်ကြီး
သီဟသူနှင့် ကိုယ်လုပ်တော်မှ မြင်သော သားတော်ငယ် မင်းခွေးချေးတို့
၏ အကြောင်း များ သို့ ရောက်ရှိလာ၏။ ထိုအဖြစ်အပျက်နှင့်
အကြောင်းအရာများကို ပြောကြားရာ၌ အမယ်အိုသည်
စိတ်ပါဝင်စားခြင်းရှိ၏။ နောက်ဆုံး ပုဂံရွှေပြည်၏ ကြမ္မာကို
မင်းဆိုးမင်းညစ်လက်ဝယ်သို့ မရောက်ရှိ ရန်
အမတ်စစ်သူကြီးရာဇသင်္ကြံ၏ အကြံအစည်နှင့် အပြုအမူ၊
အလုပ်အကိုင်များ အကြောင်းကို တစ်လုံးမကျန်
ဖွင့်ဟပြောကြားခြင်းပြုသွား၏။

အမယ်အိုသည် သက်ပြင်းကိုခပ်လေးလေးချရင်း
အမတ်စစ်သူကြီး၏ အကြံအစည်နှင့် အလုပ်အကိုင်များမှာ

ဘာမျှအရာမရောက်လှပဲ မင်းဆိုးတစ်ယောက်ကို ဖယ်ရှားပြီး အခြားမင်းညစ် တစ်ဦး၏ လက်ဝယ်သို့ ပုဂံပြည်သူ၊ ပုဂံရွှေပြည်နှင့် ပုဂံမင်းဆက်များ ၏ ကြမ္မာကို ထိုးအပ်ပေးခဲ့ မိလျက်သား ဖြစ်ခဲ့ရပုံများကိုလည်း အသံတုန်တုန်ယင်ယင်နှင့် ပြောကြားသွား၏။ ထိုအကြောင်း အရာနှင့် အဖြစ်အပျက်များကို ပြောကြားခြင်းပြုစဉ် အမယ်အို၏ မျက်လုံးအိမ်တွင် မျက်ရည်များ ရစ်ဝဲလျက်ရှိသည် ကို ကျွန်တော် သတိထားမိ၏။ ကြံစည်သော်လည်း ပျက်တတ်၍ ၊ မကြံစည်သော်လည်း ဖြစ်တတ်သော လောကတံထွာအကြောင်းကို တရားမမ္မနှင့်ယှဉ်၍ ပြောကြားလျက်ရှိစဉ် မျက်လုံးအိမ်၌ ရစ်ဝဲနေသော မျက်ရည်များ သည် အမယ်အို၏ ပါးပြင်ပေါ်သို့ ချောင်းပေါက်၍ စီးဆင်း၏။

၇။

တန့်ကြည့်တောင်ထိပ်လောက်တွင် ငွေလမင်း မေးတင်သောအချိန်၌ ပုဂံရွှေပြည်သို့ တရုတ်သံအဖွဲ့ရောက်ရှိလာသော အရေးအခင်းနှင့် အဖြစ်အပျက်များ အကြောင်းကို အမယ်အိုသည် အသံတုန်တုန်ယင်ယင်နှင့် ပြောကြားလျက်ရှိ၏။ နားထောင်၍ ကောင်းလှကား ကျွန်တော်သည် အိပ်စက်ချင်စိတ် အနည်းငယ်မျှမရှိ။ စူးစိုက်နားထောင်လျက်သာ ရှိ၏။

တရုတ်သံများ မင်းကြီးရှေ့တော်၌ မကော်မရော် မခန့်မရည်း ပြုမူကြသည့်အတွက် သတ်မိန့် ထုတ်လိုက်သောအခါ ၎င်းအနေနှင့် ညလုံးပေါက် နရသီဟပတေ့မင်းကြီးကို တောင်းပန်တားမြစ်ရန် အားထုတ်ခဲ့ရပုံများကို အဘွားစောသည် ရှင်းလင်းပြောကြားသွား၏။

သို့ရာတွင် မင်းညစ်တစ်ဦး ဖြစ်သူထံ၌ အကျိုးအကြောင်းနှင့်
တောင်းပန်လျှောက်ထားခြင်းပြုသော အမှုသည် ဘာမျှ
အရာမထင်ခဲ့ကြောင်းကိုလည်း ပြောကြား၏။

တန့်ကြည့်တောင်စွယ်တစ်ဖက်သို့ လမ်း
လျှောဆင်းသွားသောအချိန်တွင် ပုဂံရွှေပြည်တော် သို့ တရုတ်စစ်
ရောက်လာသောအဖြစ်အပျက်နှင့် အကြောင်းအရာများကို
အမယ်အိုသည် ဆက်လက် ပြောကြားခြင်းပြု၏။ တရုတ်စစ်နှင့်အတူ
ပုဂံရွှေပြည်သို့ လိုက်ပါလာသော ကပ်ကြီးသုံးပါးကြောင့် ရဟန်းရှင်လူ
ပြည်သူပြည်သားများ ဒုက္ခပင်လယ်ဝေခဲ့ကြရပုံများ အကြောင်းကိုလည်း
အကျယ်တဝင့် ပြောကြား၏။ ထိုဒုက္ခပင်လယ်ပြင်ကျယ်၏
အကြောင်းကို ပြောကြားလျက်ရှိစဉ် အမယ်အို၏ ပါးပြင်၌ မျက်ရည်တို့
သည် တာကျိုးသည့်အလား တဝေါဝေါစီးဆင်းလျက်ရှိ၏။
လင်သေသော မယားနှင့် သားဆုံးသောအမိတို့ ရေတွက်ခြင်းငှာ
မတတ်နိုင်လောက်အောင် ပေါများ လှသည့် အကြောင်းကိုလည်း
ရှိုက်ကြီးတင် ပြောဆို၏။

အမယ်အို၏ ပုဂံဝတ္ထုကို ကျွန်တော် နားထောင်ကောင်းကောင်း နှင့်
နားထောင်လျက်ရှိခိုက် ကျီးအာသံကို ရုတ်တရက်ကြားလိုက်ရ၏။
ယင်းသို့ ကျီးအာသံ ကြားလိုက်ရစဉ်မှာ ပင် အရှေ့ဘက်
ကောင်းကင်ယံ၌ အရုဏ်လည်း တက်လာ၏။

တစပြင်အလား တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်ရှိနေခဲ့ရာမှ
ပုဂံမြို့ဆိုးမြို့ပျက်ကြီးသည် တဖြည်းဖြည်း လူးလွန်လှုပ်ရှားစပြုလာ၏။
ရွှေစည်းခုံ၊ အာနန္ဒာနှင့် သဗ္ဗညုအစရှိကုန်သော ဘုရား ပုထိုးများမှ
ဆည်းလည်း သံများ လည်း အသစ်တစ်ဖန်

ပြန်လည်အသက်ဝင်လာကြ၏။

အမယ်အိုသည် ပုဂံရွှေပြည်၏ ဝတ္ထုဟောင်းကို သူ့လင်မင်းကြီး အသတ်ခံလိုက်ရသော ပြည်ဆိပ်ကမ်းမှာ ပင် အဆုံးသတ်လိုက်၏။ တရုတ်စစ် ရောက် လာပြီးနောက် ပုဂံရွှေပြည် ပျက်စီးခြင်းနှင့်အတူ သူ့လင်ပျက်စီးခဲ့ရသော အကြောင်းအရာများကို ပြောဆိုပြီးစီးသွားသောအခါ တစပြင်ကဲ့သို့ ဖြစ်သွားရသော ပုဂံရွှေပြည်သည် မကြာမြင့်မီ အားမာန်အပြည့်နှင့် အသစ်တစ်ဖန် ပြန်လည်ပေါ်ထွန်းလာလိမ့်ဦးမည် ဖြစ်သကဲ့သို့ သူမသည် လည်း ယင်းပုဂံရွှေပြည်တော်သစ်၏ ပထမဦးဆုံး မိဖုရားခေါင်ကြီးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရန် ဇွဲလုံ့လဝီရိယရှိရှိဖြင့် စောင့်ကြိုလျက် ရှိကြောင်းပါ ဖြည့်တင်းပြောဆိုသွား၏။

ပြည်ဆိပ်ကမ်းတွင် ပုဂံရွှေပြည်၏ ဝတ္ထု ဆုံးခန်းတိုင်သောအခါ ကျွန်တော်သည် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်၏။ တစ်ညတာလုံး ထိုင်ခဲ့ရသောကြောင့် တောင့်တင်းညောင်းညာလျက်ရှိသော ခါးကို ဆ နဲ့ လို က် စ ည် မှာ ပင် အမယ်အို၏ ရင်ထုသံကို ရုတ်တရက်ကြားလိုက်ရပြန်၏။ ထို့နောက် သူ့ကိုယ်သူ အဘွားစောဟု ရည်ညွှန်းခြင်းပြုခဲ့သော အမယ်အိုတစ်ယောက် ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုကြွေးမြည်တမ်းရင်း ညောင်ဦးကမ်းပါးဘက်ဆီသို့ ပြေးသွားပြန်သည် ကို ကျွန်တော်သည် မျက်စိတစ်ဆုံး ငေးမော ကြည့်ရှုကာ တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့ရ၏။

မသိမိုက်မဲမှုများ နှင့် ယင်းမသိ မိုက်မဲမှုများ ပေါ်တွင် အခြေခံကာ လူတို့
ကျူးလွန်ခဲ့ကြသော ရာဇဝတ်မှုခင်းကြီးများ အပြင်
ယင်းရာဇဝတ်မှုခင်းများကြောင့် လူ့အနွယ်ဝင်များ
ဒုက္ခပင်လယ်ဝေခဲ့ကြရသော အကြောင်းအရာနှင့် အဖြစ်အပျက်
အရပ်ရပ်၏ အပေါင်းအစုမျှသာဖြစ်သည် ဆိုသော ပြင်သစ်သုခမိန်
ဗော်တိုင်ရာ၏ ဖွင့်ဆိုချက်ကို ဟုတ်နိုင်၊ မဟုတ်နိုင်
စံထိုးကြည့်ရှုရန်အတွက် ပုဂံရွှေပြည်ဝတ္ထုကို စမ်းသပ်ရေးသား
လိုက်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပါ၏။ ထို့ထက် နောက်ထပ်ဖြည့်စွက်ပြောကြားရန်
စာရေးသူတွင် မရှိပေ။

တင်အောင်
၂.၃.၁၉၉၄

၁။ ဆင်နှင့်မြင်း

(၁)

နှင်းများ လည်း စဲနိုင်သည် မရှိ။ မိုးသီးမိုးပေါက်များ အလား
တဖျောက်ဖျောက်ကျဆင်းလျက် ရှိ၏။

အရုဏ်တက်ခဲ့သည် မှာ လည်း ကာလအတန်ကြာသွားပြီ ဖြစ်၏။
သို့ရာတွင် နေခြည်သည် ထွက်ပြု၍ မလာသေး။ နှင်းထုများ
အကြားတွင် နေဝန်းသည် ခေါင်းမပြုနိုင်၍ များ လော။ သို့မဟုတ်
ခေါင်းမပြုဝံ့၍ များ လော။ ထို့ကြောင့် မျှော်ရှု၍ ဆုံးနိုင်ဖွယ်ရာမရှိသော
ဟင်းလင်းတစ်ပြင်လုံး အံ့ပျ ရီမှောင်လျက်ရှိ၏။ မှ
ိုင်းညို့ပြာဝေလျက်ရှိ၏။

နှင်းစောင်းသော တောင်တန်းကြီးများ နှင့်
ရေခဲပြင်ကန္တာရကြီးများကို ကျော်လွှားဖြတ်သန်း လာရဟန်ရှိသော
မြောက်လေသည် တစ်ချက်တစ်ချက်တွင်
ဝှေ့ယမ်းတိုက်ခတ်လာတတ်၏။ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ခပ်ရမ်းရမ်းပင် ဖြစ်၏။
ထိုအခါကာလများ ၌ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်တွင် နှင်းမုန်တိုင်း ကြီးများ
ဖိစီးကျရောက်လာပြန်၏။ နှင်းမုန်တိုင်းကျလာတတ်သောအခါများ
တိုင်း တော်တော်နှင့် လျော့ပါးခြင်းမရှိတတ်။ နာရီပေါင်းများ

စွာကြာ၏။ အထူးသဖြင့် ညဘက်များ တွင် ပို၍ ထန်ပြင်း၏။

ယင်းသို့ အအေးနှင့်အမှောင်၊ မြောက်လေရိုင်းနှင့် နှင်းမှန်တိုင်း အစရှိသော အနိဗ္ဗာရုံများ ကျက်စားရာ၊ ဖိစီးနှိပ်စက်ရာ အရပ်ပတ်ဝန်းကျင်တွင် နယ်ရှစ်ခွင်သို့ မျှော်လိုက်တိုင်း မတ်စောက် မြင့်မားသော တောင်တန်းကြီးများကိုသာ တွေ့မြင်ရ၏။ ပေ ၇၀၀၀ နှင့် ၈၀၀၀ ခန့်အကြားလောက် တွင် ရှိလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရ၏။ ယင်းတောင်တန်းကြီးများ တစ်လျှောက်တွင် သစ်တော ဝါးတော ကြီးများ သည် ထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်ဖုံးအုပ်လျက်ရှိ၏။ ယင်းသစ်တော ဝါးတောကြီးများ အကြား တွင် ရေတံခွန်များ ထူပြောကာ ရေစီးကြမ်းသော မြစ်ချောင်းများ ခုန်ပေါက်စီးဆင်းနေကြ၏။

ဤကဲ့သို့ ဝေးလံသီခေါင်သော အရပ်ဒေသနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်များ တွင် လူသံသူသံကို ကြားရဖို့ ဝေးစွာ လူရိပ်လူခြည်မျှပင် တွေ့ရမြင်ရဖို့ ခက်၏။ အလွန်ခေါင်သော၊ ရိုင်းသော အရပ်ဒေသပင် ဖြစ်၏။ တစ်ခါတစ်ခါ တောင်ဟီသံနှင့် တစ်ချက်တစ်ချက် တောခြောက်သံများ လောက်သာ ကြားရ လေ့ရှိပြီး စမ်းရေတံခွန်များမှ ရေဆင်းသံ၊ ကျသံများကိုမူကား အခါမပြတ် ကြားရတတ်၏။ ညညဘက်များ တွင် လည်း ကိုယ်စီကိုယ်၎် အစာရှာထွက်လေ့ရှိကြသော သားရဲတောကောင်များ ၏ ဟိန်းသံ၊ ဟောက်သံများ ၊ ၎င်းတို့ အချင်းချင်း တိုးမိကြ၍ ရန်လုပ်မာန်ဖီသံများ နှင့် ကိုက်ခဲသတ်ပုတ် သံများ ဖြင့် ညံ့စီနေတတ်၏။ ယင်းသို့ အရိုင်း၏ အသံပလံများမှ တစ်ပါး ဤအရပ်ဒေသနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်တွင် အခြားဘာသံမျှ မကြားရ။ တောရိုင်းတောင်ရိုင်းကလွဲ၍ လည်း အခြား ဘာအရိပ်အယောင်မျှ မမြင်ရ။

အချိန်မှာ ဆောင်းဦးပေါက်ဖြစ်၍ ဥတုရာသီသည် များစွာ ဆိုးရွားပြင်းထန်လျက်ရှိ၏။ အအေးဓာတ်သည် သာ ဖိစီးပြီးရင်း ဖိစီးလျက်ရှိရာ ပြဒါးချိန်သည် တစ်ခါတစ်ခါ ရေခဲမှတ်သို့ ကျဆင်းရောက်ရှိလုနီးနီးတွင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မေးခိုက်ခိုက်တုန်ကာ သွေးကြောများ ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲ လာလောက်အောင် ချမ်းအေး၏။ ရိုးတွင်းခြင်ဆီများ ခိုက်လောက်အောင်အထိ စိမ့်၍ စိမ့်၍ အေး၏။

နေရာမှာ မူကား တရုတ်မြန်မာနှစ်ပြည်ထောင်၏ အစပ်ဖြစ်သော တာပိန်ချောင်းဖျားရှိ ငဆောင်းချမ်းတစ်ဝိုက်တွင် ဖြစ်၏။

(၂)

ဆွမ်းခံပြန်ချိန်လောက်တွင် နှင်းမုန်တိုင်း တစ်စစ လျော့ပါးစပြု၏။ ထိုအခါ နေပွင့်လာ၏။ သို့ရာတွင် လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်တော့ မဟုတ်သေး။ တဖွဲဖွဲကျနေဆဲ နှင်းထုများ အကြားတွင် မြုပ်ချည်တစ်လှည့် ပေါ်ချည်တစ်ခါနှင့်သာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် နေခြည်သည် များစွာအားနည်းလျက် ရှိ၏။

တရုတ်မြန်မာ နှစ်ပြည်ထောင်တို့ ၏ အစပ်ရှိ မြန်မာတို့ ၏ နယ်ခြားစောင့်ကင်းစခန်းဖြစ်သော ငဆောင်းချမ်းခံတပ်အတွင်းမှ တာပိန်ချောင်းဖျားဘက်ဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်မည်ဆိုလျှင် နန်းတင်ချိုင့်ဝှမ်းဘက်ရှိ လွင်ပြင်ငယ်ကို ခပ်ရေးရေးလောက်သာ တွေ့မြင်နိုင်ရာ၏။ သို့ရာတွင် နေဝန်းသည် နှင်းထုကြီးကို ရုန်းကန်ဖောက်ထွက်၍ အလင်းရောင် တစ်စထက်တစ်စ အားကောင်း၍ လာသည် နှင့်အမျှ ယင်းချိုင့်ဝှမ်းလွင်ပြင်ငယ်များ

တစ်ဝိုက်တွင် အသက်ဝင်လှုပ်ရှားလျက်ရှိကြသော အရာဝတ္ထုများကို တစ်စထက်တစ်စ သဲသဲကွဲကွဲ တွေ့လာမြင်လာရ၏။ ပီပီပြင်ပြင် ရှိသည် ထက် ရှိလာ၏။

ငဆောင်းချမ်းခံတပ်၏ တစ်ခုသောမျှော်စင်ထက်မှ
 မြန်မာကင်းတပ်ဖွဲ့ဝင်သုံးဦးတို့ သည် နန်းတင်လွင်ပြင်တစ်ဝိုက်တွင်
 အသက်ဝင်လှုပ်ရှားလျက်ရှိသော အရာဝတ္ထုများကို စူးစိုက်ကြည့်ရှု
 လျက်ရှိကြ၏။ သူတို့ တစ်တွေသည် ချမ်းရစီးရမှန်း သိကြပုံမရ၊
 နှင်းများ တဖွဲဖွဲ ကျဆင်းနေသည့် အကြားမှ ပင် သူတို့ ၏
 လုပ်ငန်းတာဝန်များကို ကြပ်ကြပ်မတ်မတ် ထမ်းဆောင်ကြ၏။
 ကင်းတပ်ဖွဲ့ ဝင်သုံးဦးအနက် တစ်ဦးမှာ တပ်မှူးငယ်ဖြစ်၍
 ကျန်နှစ်ဦးမှာ အကြပ်နှင့် တပ်သားများ ဖြစ်ကြ၏။
 မြန်မာကင်းတပ်ဖွဲ့ဝင်များ တွင် ပြင်းထန်ဆိုးရွားသော ဥတုရာသီကို
 ခုခံကာကွယ်ရန်အတွက် အနွေးထည်များ မရတတ်ကြစေကာမူ
 ရန်သူကို တွန်းလှန်ခုခံရန်အတွက်မူကား ဓား၊ လှံနှင့်လေးမြား
 စသောလက်နက်များကို စွဲမြဲကိုင်ဆောင်ထားကြ၏။ မကြာမကြာ
 ဖိစီးနှိပ်စက်လေ့ရှိသော အအေးဓာတ်နှင့် နှင်းမုန်တိုင်းများကို
 အရေးမထားဘဲ နန်းတင်လွင်ပြင်တစ်ဝိုက်တွင် နေရာယူ
 တပ်စွဲထားပြီဖြစ်သော ရန်သူတပ်ဖွဲ့များ ၏ အရပ်ရပ် လှုပ်ရှားမှုများကို
 သတိဝီရိယကြီးစွာဖြင့် အကဲခတ်နေကြပုံရ၏။ မျက်ခြည်မပြတ်
 စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှုနေကြပုံလည်း ရ၏။ တကယ်ဆိုတော့
 ငဆောင်းချမ်းတစ်ဝိုက်ရှိ မြန်မာ့လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ ၏
 လုံခြုံမှုသည် ကင်းတပ်သားများ ၏ လက်ဝယ်၌ ရှိနေသည်
 မဟုတ်သလော။ သူတို့ သည် ကြီးလေးသော တာဝန်ကို
 ထမ်းဆောင်လျက် ရှိနေကြသူများ ပင် ဖြစ်၏။

ယင်းသို့ အလားတူပင် နန်းတင်လွင်ပြင်ထက်ရှိ တစ်ခုသော တောင်ကုန်းထက်မှ မြန်မာ မဟုတ်သော ကင်းတပ်ဖွဲ့ဝင်များ သည် လည်း လက်နက်ကိုယ်စီ ကိုင်ဆောင်ကာ ငဆောင်းချမ်းခံတပ် ဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှုလျက်ရှိကြ၏။ သူတို့ ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကင်းတပ်ဖွဲ့ဝင်များ နှင့် မခြား သတိဝီရိယရှိစွာဖြင့် စောင့်ကြပ် အကဲခတ်နေကြပုံရ၏။ တကယ်ဆိုတော့ ငဆောင်းချမ်းခံတပ် မှ ကင်းတပ်ဖွဲ့ဝင်များ နှင့် နန်းတင်လွင်ပြင်ဘက်မှ ကင်းတပ်ဖွဲ့ဝင်များ သည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး၊ တစ်ဖက်ကိုတစ်ဖက် အနည်းငယ်မျှ အလစ်မပေးကြဘဲ မျက်စိဒေါက်ထောက်ကာ စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှု နေခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည် မဟုတ်သလော။

အဘယ်နည်း။

ဤမျှဝေးလံသီခေါင်သော အရပ်နေရာနှင့် ဤမျှရာသီဥတု ထန်ပြင်းဆိုးရွားသော အချိန်အခါ တွင် မြန်မာနှင့် မြန်မာမဟုတ်သော လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ သည် အဘယ်သို့သော အကျိုးစီးပွား ဖွေရှာရန်အတွက် ယင်းသို့ စုရုံးရောက်ရှိနေကြသနည်း။ နှစ်ဖက်သော ကင်းတပ်ဖွဲ့ဝင်များ သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး၊ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် အနည်းငယ်မျှ အလစ်မပေးဘဲ ယင်းသို့ မျက်စိ ဒေါက်ထောက်ကာ သတိဝီရိယကြီးစွာဖြင့် စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှုနေကြသနည်း။

ထိုအခိုက် မြောက်လေသည် ဝှေ့ယမ်းတိုက်ခတ်၍ လာပြန်၏။ ထုံးစံအတိုင်း ခပ်ကြမ်းကြမ်း ခပ်ရမ်းရမ်းပင် ဖြစ်၏။ ထိုအခါ တာပိန်ချောင်းဖျားတစ်ဝိုက်တွင် နှင်းမုန်တိုင်း ကျရောက်လာပြန် ၏။ ထို့ကြောင့် ခပ်စောစောက ထွက်ပြုစ နေဝန်းသည် လည်း နောက်တွန့်သွားပြန်၏။ ယင်းသို့ နေဝန်းပျောက်ကွယ်သွားသည် နှင့်

တစ်ပြိုင်နက် ဟင်းလင်းပြင်တစ်ခုလုံး မှို င်းပျရီမှောင်၍ သွား၏။
ထိုအခါ နှင်းများ လည်း စဲနိုင်သည် မရှိ။ မိုးသီး မိုးပေါက်များ အလား
တဖျောက်ဖျောက် ကျဆင်း၍ လာပြန်၏။ ယင်းသို့ မြောက်လေဝေ့ယမ်း
သောင်းကျန်းလျက် နှင်းမုန်တိုင်းများ ကျနေစေကာမူ လည်း
နှစ်ဖက်သော ကင်းတပ်ဖွဲ့ဝင်များ သည် သူတို့ တာဝန်ကျရာ
မျှော်စင်များမှ တစ်လက်မ လောက်မျှ ရွေ့လျားခြင်းမရှိ။
ကြံ့ကြံ့ခံရပ်တည်လျက်သာ ရှိကြ၏။

(၃)

မြန်မာနှင့် တရုတ် နှစ်ပြည်ထောင်အစပ်တွင်
တည်ဆောက်ထားသော ငဆောင်းချမ်းခံတပ် မြို့ကလေးသည်
ယခင်ကာလများက အလွန်တရာအေးချမ်းငြိမ်သက်သောအရပ် ဖြစ်၏။
တာဝန် ချောင်းရိုးတစ်လျှောက်ရှိ ရှမ်းနှင့် ရှမ်းတရုတ်ရွာကလေးများ
လောက်ကို ထိန်းသိမ်းကြပ်မတ်ရန် အတွက်
နယ်ခြားစောင့်တပ်ဖွဲ့ကလေးတစ်ဖွဲ့သာ ထားရှိသော ခံမြို့ကလေး
တစ်မြို့မျှ ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ယခုအခါ ထိုကဲ့သို့မဟုတ်တော့ပေ။
အရပ်ရပ်အခြေအနေများ များစွာပြောင်းလဲလျက် ရှိလေပြီ။

မိုးကုန်ချိန်လောက်မှ အစပြုကာ ငဆောင်းချမ်းသည်
တစ်စထက်တစ်စ အသက်ဝင်လှုပ်ရှား လျက်ရှိ၏။ စည်ကားလျက်ရှိ၏။
ဧရာဝတီမြစ်တစ်ဖက်ကမ်းရှိ ကင်းမြို့တစ်မြို့ဖြစ်သော ကောင်းစင်းမှ
တစ်ဆင့် ဗန်းမော်ကိုဖြတ်ကာ မြန်မာလက်နက်ကိုင်တပ်များကို
မှန်မှန်ကြီး အင်အား ဖြည့်တင်းလျက်ရှိခဲ့ရာ ယခုအခါ

ငဆောင်းချမ်းခံတပ်နှင့် အနီးအနားတစ်ဝိုက်ရှိ အချက်အချာကျ သော
တောင်တန်းတောင်စွယ်များ တွင် မြန်မာတို့ ၏ ဆင်တပ်၊ မြင်းတပ်နှင့်
ခြေလျင်တပ်ဖွဲ့များ သည် တစ်စထက်တစ်စ အင်အားကြီးမား
ခိုင်ခံ့လာ၏။ အလုံးအရင်းကောင်းလာ၏။ ယင်းသို့ ငဆောင်းချမ်းနှင့်
ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်တွင် အခိုင်အခံ့တပ်စွဲလာသော
မြန်မာလက်နက်ကိုင် တပ်ဖွဲ့များ တွင် ပုဂံရွှေပြည်၏
အကျော်ကြားဆုံးဖြစ်သော ဆင်တပ်ကြီးသည် အလုံးအရင်း
အကြီးဆုံးနှင့် အတောင်းတင်း အခိုင်အမာဆုံးပင် ဖြစ်၏။ မြန်မာတို့ ၏
ဆင်တပ်ကြီးတွင် တိုက်ပွဲ အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်များ ပြားသော
တိုက်ဆင်ကောင်ရေ နှစ်ထောင်ခန့်မျှရှိ၏။ မြန်မာတို့ ၏
မြင်းတပ်ကြီးသည် လည်း အင်အားမသေးလှပေ။ မုတ္တမနှင့်
မစ္ဆာဂီရိတိုက်ပွဲများ တွင် ကျော်ကြားခြင်း ရှိခဲ့သော
တိုက်မြင်းကောင်ရေ ငါးထောင်ခန့်မျှ ပါရှိ၏။ ခြေလျင် တပ်ဖွဲ့များ ပါ
အပါအဝင်ဆိုလျှင် မြန်မာ့လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ ၏
အရပ်ရပ်လူအင်အားသည် ၆၀,၀၀၀ ထက် နည်းလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။
ထိုအင်အားစုများ ထဲတွင်
ထောက်ပံ့ရေးနှင့်သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးဆိုင်ရာ ဝန်တင် တပ်ဖွဲ့နှင့်
ရေတပ်များ မပါသေးချေ။

ငဆောင်းချမ်း စစ်မျက်နှာတွင် တိုက်ဆင် ၂၀၀၀၊ တိုက်မြင်း ၅၀၀၀
နှင့် အရပ်ရပ်လက်နက် ကိုင်တပ်သား ၆၀,၀၀၀ ခန့်မျှပါရှိသော
မြန်မာ့တပ်မတော်ကို တပ်မင်းကြီးများ ဖြစ်ကြသော အနန္တ ပစ္စည်းနှင့်
ရန္တပစ္စည်းတို့ ညီနောင်နှစ်ဦးက ဦးစီးကွပ်ကဲလျက်ရှိကြ၏။
ယင်းမြန်မာတပ်မင်းကြီး နှစ်ဦးတို့ သည် ပုဂံရွှေပြည်တွင်
နှလုံးရည်အရရော၊ လက်ရုံးရည်အရပါ ကောင်းလှသည် ဟု ထင်ရှား

ကျော်ကြားခဲ့သော ကွယ်လွန်သူ အမတ်စစ်သူကြီး ရာဇသင်္ကြံ၏ သားများ လည်း ဖြစ်ကြ၏။ ယင်းတို့ သည် အုတ်လှကြီး၊ အုတ်လှငယ်များ ဘဝနှင့်တုန်းကတည်းက အဖစစ်သူကြီးနှင့်အတူ အရပ်ရပ်စစ်ပွဲများ တွင် တပ်မှူးငယ်များ အဖြစ်ဖြင့် စွမ်းစွမ်းတမံ ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြဖူးသူများ ဖြစ်၏။ အုတ်လှငယ်မူကား မစ္စာဂီရိတိုက်ပွဲတွင် အရှင်အမှုတော်ကို နေ့ညမသိ ဦးဆွေးဆံမြည့် ထမ်းခဲ့သည့်အတွက် ကံကောင်းထောက်မ၍ အသတ်မခံခဲ့ရသူဖြစ်သည် မဟုတ်သလော။ ယင်းသို့ အဖစစ်သူကြီးနှင့်အတူ တိုက်ပွဲမြောက်မြားစွာ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြဖူးသူများ ဖြစ်သဖြင့် တိုက်ရည် ခိုက်ရည်ဝနေသော စစ်သားကောင်းကြီးများ ဖြစ်ကြ၏။ အထူးသဖြင့် သေနင်္ဂဗျူဟာ ခေါင်းဆောင်မှု တွင် ရော၊ နည်းပရိယာယ်ရေး ခေါင်းဆောင်မှုများ တွင် ပါထက်မြက်ရင့်ကျက်သော တပ်မှူးကြီးများ အဖြစ်ဖြင့် ထင်ရှားကျော်ကြား၏။ ယခုအခါ ငဆောင်းချမ်းစစ်မျက်နှာရှိ မြန်မာ့တပ်မတော်ကြီးကို ယင်းသို့ ထက်မြက်ရင့်ကျက်သော တပ်မင်းကြီးနှစ်ဦးတို့ က ဦးစီးကွပ်ကဲလျက်ရှိကြ၏။

တာပိန်မြစ်ဝှမ်းရှိ ငဆောင်းချမ်းခံတပ်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက် အချက်အချာကျသော တောင်ကုန်းတောင်စွယ်များ တွင် တပ်မင်းအနန္တပစ္စည်းနှင့် ရန္တပစ္စည်းတို့ နှစ်ဦး ဦးစီးကွပ်ကဲသော မြန်မာ့လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ ကောင်းစွာ နေရာယူတပ်စွဲလျက်ရှိကြသည့်နည်းတူ နန်းတင် လွင်ပြင်ငယ်နှင့် အနီးအနားတစ်ဝိုက်ရှိ တောစပ်နှင့် တောင်ကုန်းများ တွင် လည်း အခြားတစ်ဖက်မှ လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ သည် ကောင်းစွာနေရာယူလျက်ရှိကြ၏။ ၎င်းတို့ ၏ လူသူအင်အားနှင့် ရိက္ခာများကိုလည်း အဆက်မပြတ် ဖြည့်တင်းလျက်ရှိကြ၏။

ပြင်ဆင်လျက်ရှိ၏။ ယင်းသို့လူသူမနီး တောကြီးမျက်မည်းထဲတွင်
မြန်မာ့လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ နှင့် အချိန်မရွေး တိုက်ခိုက်ခြင်းပြုရန်
ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လျက်ရှိကြသော လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များမှာ
အခြားမဟုတ်၊ များ မကြာမီက တရုတ်အင်ပါယာကြီးကို
တိုက်ခိုက်အောင်နိုင်ပြီးနောက် ဧကရာဇ်ဘွဲ့ခံကာ စိုးစံလျက်ရှိသော
ကူဗလိုင်ခန့်၏ လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ ပင် ဖြစ်၏။

ဧကရာဇ်ကူဗလိုင်ခန့်၏ လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များကို
ဦး စီး ကွပ်ကဲသူ မှာ ယူနန်ပြည်နယ်ကို စောင့်ကြပ်ခြင်းပြုရသော
မောင်းဂွတ်အမျိုးသား စစ်ဘုရင်ခံနှင့် တပ်မှူးကြီးတစ်ဦးဖြစ်သူ
နာဆာအူဒင် ဖြစ်၏။ နာဆာအူဒင်သည် လည်း မြန်မာ့တပ်မင်းကြီးများ
နည်းတူ မိုးကုန်ပိုင်းလောက်မှ စ၍ ယူနန်ပြည်နယ် ယွန်ချင်းအရပ်မှ
တစ်ဆင့် တာပိန်ချောင်းတစ်ဝိုက်တွင် မောင်းဂွတ် လက်နက်
ကိုင်တပ်များကို မှန်မှန်ကြီး အင်အားဖြည့်တင်းလျက်ရှိသူ ဖြစ်၏။
သို့ရာတွင် မောင်းဂွတ် ဧကရာဇ် ဘုရင် ကူဗလိုင်ခန့်၏
လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ တွင် မြန်မာတို့ ကဲ့သို့ ဆင်တပ်များ မပါရှိချေ။
မြင်းကုန်းနီးများ ထက်တွင် အချိန်ကုန်လေ့ရှိသော လူမျိုးများ
သာဖြစ်ကြသည့်အလျောက် ၎င်းတို့ ၏ လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ တွင်
မြင်းတပ်သည် အဓိကတပ်ဖွဲ့ ဖြစ်၏။ အမာခံလည်း ဖြစ်၏။ တာပိန်
ချောင်းဖျားတစ်ဝိုက်တွင် တပ်စွဲထားသော တပ်မင်းကြီး နာဆာအူဒင်၏
အင်အား မှာ တိုက်မြင်း ၁၂,၀၀၀ ခန့်ရှိ၏။ မြင်းတပ်ဟု သာ
ဆိုရသော်ငြားလည်း လေးမြားလောက်သာ မဟုတ်ဘဲ ဓားနှင့် လှံတိုများ
ပါ စနစ်တကျ တပ်ဆင်ထားသော တပ်ဖွဲ့များ ဖြစ်ကြ၏။

မြန်မာတို့ ၏ ဆင်တပ်ကြီးသည် အာရှအရှေ့တောင်ပိုင်းတစ်ခွင်
ထင်ရှားကျော်ကြားခြင်း ရှိ၏။ ပုဂံရွှေပြည်၏

အိမ်နီးနားချင်းတိုင်းပြည်များ နှင့် ထီးဆောင်းမင်းများအားလုံးလိုလိုက
လေးစားခံညားကြရ၏။ အလားတူပင် ကူဗလိုင်ခန်၏
မြင်းတပ်ကြီးသည် လည်း စစ်ပွဲအတွေ့အကြုံ ကြွယ်ဝများ ပြားလှသည်
နှင့်အမျှ တိုက်ရည်ခိုက်ရည်ကောင်းလှသည် ဟု ကျော်ကြားလျက်ရှိ၏။
ဥရောပအရှေ့ပိုင်း၊ အာရှအနောက်၊ အလယ်နှင့်
အရှေ့ပိုင်းအရပ်ဒေသများ တွင် တိုက်ပွဲပေါင်း မြောက်မြားစွာ
ဆင်နွှဲအောင်နိုင်ခဲ့ဖူးကြပြီဆို၏။ မြေထဲပင်လယ်နှင့်
ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာအကြားရှိ ကုန်းမြေကြီးတစ်လွှားတွင်
မောင်းဂွတ်မြင်းတပ်များ ခြေမချဖူးသော အရပ်နေရာမရှိဟု လည်း
ဆိုကြ၏။ မောင်းဂွတ်မြင်းတပ်သားများ သည် လေးမြားအတတ်၌
သာမဟုတ်၊ ဓားခုတ်လှံကို အတတ်ပညာရပ်များ တွင် ပါ
သူမတူအောင် ကျွမ်းကျင်ကြ၏။ သူတို့ သည် အချိန်အနည်းငယ်ခန့်
အတွင်း ကျည်တောက်သုံးလေးခုနှင့် အပြည့်ဖြစ်သော မြားတံများကို
မိုးရွာသွန်းချသလိုပင် လွှတ်လေ့ရှိကြပြီး၊ ရန်သူတပ်များ ဖရိဖရဲနှင့်
ပရမ်းပတာဖြစ်နေခိုက် မြင်းများကို ဇက်ကုန်လွှတ် စိုင်းနှင်ကာ
ဓားနှင့်လှံတိုများကို လျင်မြန်ပေါ့ပါးစွာ အသုံးပြုတတ်ကြ၏။
ယင်းမောင်းဂွတ်မြင်းတပ် ကြီးကို ဦးစီးကွပ်ကဲလျက်ရှိသော
တပ်မင်းကြီး နာဆာအူဒင်မှာ လည်း အပြောကျယ်လှသော
ခန်းမင်းဆက်အင်ပါယာကို တိုးချဲ့ခဲ့ကြရာတွင် များ စွာ
ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သော စစ်သားကြီး တစ်ဦးဖြစ်သည် ဆို၏။
သူသည် ကူဗလိုင်ခန်၏ ဘိုးအေဖြစ်သူ ဂျင်ဂစ်ခန်လက်ထက်မှ
အစပြုကာ သာမန်တပ်သားတစ်ဦးအဖြစ်ဖြင့် အမှုထမ်းခဲ့ရာမှ
ယခုကဲ့သို့ ခန်းမင်းဆက်၏ စိတ်ချယုံကြည်ခြင်း
နှင့်လွှဲအပ်ခြင်းခံရသော စစ်ဘုရင်ခံနှင့် တပ်မင်းကြီးတစ်ဦး

ဖြစ်လာရသည် ဆိုကြ၏။

မည်ကဲ့သို့ပင်ဖြစ်စေ ယခုအခါ ဥတုရာသီထန်ပြင်းလျက်
ဝေးလံသီခေါင်၍ သစ်တောဝါးတော ကြီးများ ထူထပ်လှသော
တာပိန်ချောင်းဖျားတစ်ဝိုက်တွင် ဧကရာဇ်ဘုရင် ကူဗလိုင်ခန်၏
မြင်းတပ် ကြီးနှင့် ပုဂံရွှေနန်းရှင် နရသီဟပတေ့ဘုရင်၏
ဆင်တပ်ကြီးများ သည် တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက်
ရင်ဆိုင်လျက်ရှိနေကြပြီကား ဖြစ်၏။ ကိုယ့်ဟာနှင့်ကိုယ်
အသင့်နေရာယူထားကြပြီလည်း ဖြစ်၏။ ကျော်ကြားလှသော
မောင်းဝွတ်မြင်းတပ်ကြီးကို ခန်းမင်းဆက်၏ လက်ရုံးဖြစ်သော
စစ်သူကြီး နာဆာအူဒင်က ဦးစီးအုပ်ချုပ်၍ ဆင်တပ်အမှူးပြုသော
မြန်မာ့လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များကို တပ်မင်း ညီနောင်များ ဖြစ်ကြသော
ပုဂံစစ်သူကြီး အနန္တပစ္စည်းနှင့် ရန္တပစ္စည်းတို့ က ဦးစီးကွပ်ကဲလျက်
ရှိကြ၏။ ယင်းသို့ နှစ်ပြည်ထောင်အစပ်ဖြစ်သော
ဆောင်းချမ်းတစ်ဝိုက်တွင် နှစ်ဖက်တပ်များ ထိပ်တိုက်တိုးမိကြလျှင်
တိုးမိကြချင်း တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက်
ရုတ်ခြည်းတိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုကြချေ။ နှစ်ဖက်မှ တပ်မှူးကြီးများ သည်
အရပ်ရပ်အခြေအနေများကို ချိန်ဆ တွက်ချက်နေကြဟန်တူ၏။
အထူးသဖြင့် တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦးက လက်ဦးမှုရရှိရေးအတွက်
စစ်ပရိယာယ် ဆင်နေကြပုံလည်း ရ၏။ သို့ရာတွင် အမှန်ကို အဘယ်သူ
သိရှိနိုင်သနည်း။ မည်ကဲ့သို့ပင်ဖြစ်စေ မိမိတို့ နှင့် သက်ဆိုင်ရာ
တပ်မင်းတပ်ဗိုလ်များ ၏ အမိန့်ကို ရရှိကြသည် နှင့်တစ်ပြိုင်နက်
တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် စီးနင်း တိုက်ခိုက်ရန်အတွက် နှစ်ဖက်သော
လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ သည် အသင့်အနေအထားများ တွင်
ရှိနေကြပြီကား ဖြစ်၏။ မောင်းဝွတ်တပ်သားများ သည် ကျည်တောက်

များ ဖြင့်အပြည့် မြားများကို ချွန်ထားကြသကဲ့သို့
မြန်မာတပ်သားများကလည်း မြနေအောင် သွေးထားသော ဓားများကို
ဓားအိမ်များ အတွင်းမှ ဆွဲထုတ်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေကြလေပြီ။

(၄)

အဘယ့်နည်း။

မိုင်ရာပေါင်းများစွာ ဝေးကွာလှသော ပုဂံနေပြည်တော်မှ
မြစ်ချောင်းတောတောင်များကို အထပ်ထပ် အတန်တန်ဖြတ်ကျော်ကာ
မြန်မာ့လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ သည် တရုတ်-မြန်မာ
နှစ်ပြည်ထောင်အစပ်ဖြစ်သော ငဆောင်းချမ်းအရပ်သို့
ဤမျှကြီးမားသောအလုံးအရင်းဖြင့် အဘယ့် အတွက်
ရောက်ရှိစုရုံးနေကြရသနည်း။ အလားတူပင် မိုင်ထောင်နှင့်ချီ၍
ဝေးလံသော ခန်းမင်းကြီး စိုးစံရာ ပီကင်းနေပြည်တော်မှ
မြစ်ချောင်းတောတောင်များကို အထပ်ထပ် အတန်တန် ဖြတ်ကျော် ကာ
မောင်းဝွတ်လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ သည် လည်း ဤမျှကြီးမားသော
အလုံးအရင်းဖြင့် ဤအရပ် နေရာသို့ အဘယ့်အတွက်
ရောက်ရှိစုရုံးနေကြရသနည်း။ မြန်မာတို့ ၏ ဆင်တပ်ကြီးနှင့်
မောင်းဝွတ် တို့ ၏ မြင်းတပ်ကြီးများ သည်
တာဝန်ချောင်းဖျားတစ်ဝိုက်တွင် အဘယ့်ကြောင့် ရင်ဆိုင်နေကြရ
သနည်း။ နှစ်ဖက်မှ တပ်မင်းကြီးများ သည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦးနှင့်
တစ်ဖက်ကိုတစ်ဖက်က လက်ဦးမှု ရရှိရေးနှင့် အငိုက်ဖမ်းရေးအတွက်
အဘယ့်ကြောင့် စစ်ပရိယာယ် ဆင်နေကြရသနည်း။ စစ်ကစား

နေကြရသနည်း။

တရုတ်နှင့်မြန်မာ နှစ်ပြည်ထောင်တို့ သည် နှစ်နိုင်ငံနယ်နိမိတ်ချင်း
မိုင်ပေါင်းများစွာ စပ်နေသော အိမ်နီးချင်းတိုင်းပြည်များ ဖြစ်ကြ၏။
ထို့ကြောင့် မိုင်ထောင်နှင့်ချီသော ယင်းနယ်နိမိတ်
မျဉ်းကြောင်းတစ်လျှောက်တွင် မကြာမကြာ ပြဿနာများ
ပေါ်ပေါက်လေ့ရှိသည် မှာ အရေးတကြီးနှင့် အဆန်းတကြယ်ကိစ္စများ
တော့ကား မဟုတ်ပေ။ အခါအားလျော်စွာ ပေါ်ပေါက်ဖြစ်ပွားတတ်သော
အရေးအခင်းမျှသာ ဖြစ်၏။ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်ကိစ္စမျိုးသာ ဖြစ်၏။ ထိုသို့
မကြာမကြာ ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက် လာတတ်သော
နယ်စပ်အရေးအခင်းနှင့်ပြဿနာများကို နှစ်နိုင်ငံအစပ်တွင်
တာဝန်စောင့်ကြပ်ရသော နှစ်ဖက်အာဏာပိုင်များ
တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် တွေ့ဆုံဖြေရှင်း၍ ပြီးစီးနိုင်သော ကိစ္စများ သာ
ဖြစ်၏။

နှစ်များ မကြာမီလောက်က တရုတ်နိုင်ငံတွင်
မင်းဆက်အပြောင်းအလဲများ ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက် ခဲ့၏။ ယင်းနိုင်ငံရေး၏
အကျိုးဆက်အနေနှင့် တရုတ်မြန်မာ နှစ်နိုင်ငံ၊ အထူးသဖြင့် ယူနန်-
မြန်မာ အစပ်တွင် နယ်စပ်ကျူးလွန်မှု အရေးအခင်းအများ အပြား
ဖြစ်ပွားခဲ့၏။ အချို့သော အရေးအခင်း များ သည် ကြီးမားလှကား၊
နှစ်ဖက် နယ်ခြားစောင့်တပ်များ အကြား လက်နက်ကိုင် ပဋိပက္ခများ
အထိပင် ပြင်းထန်ဖြစ်ပွားခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ယခုကဲ့သို့
အလုံးအရင်းကြီးကြီးမားမားနှင့်ကား မဟုတ်ပေ။ ၎င်းအပြင်
နိုင်ငံရေးပြဿနာကြီးများ လည်း မဟုတ်ရကား နှစ်နိုင်ငံ နယ်ခြား၏
လုံခြုံမှု အတွက် တာဝန်ယူစောင့်ကြပ်ရသော အာဏာပိုင်များ လောက်
တွေ့ဆုံဖြေရှင်း၍ ပြီးစီးအေးချမ်း နိုင်ခဲ့ကြ၏။ အရပ်ရပ်

အခြေအနေများကို ထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့ကြ၏။

ယခုကဲ့သို့ ငဆောင်းချမ်းတစ်ဝိုက်တွင် နှစ်ဖက်
လက်နက်ကိုင်တပ်များ အလုံးအရင်းနှင့် ရင်ဆိုင်ခြင်းမပြုမီ
လအနည်းငယ်ခန့်လောက်က ယူနန်နယ်ထဲတွင် နှစ်ဖက်တပ်များ
လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲများ ပင် ဖြစ်ပွားခဲ့သေး၏။
တာဝန်မြစ်ဝှမ်းဘက်ရှိ ကောင်းငယ်နယ်မှ အကြီးအကဲစော်ဘွား သည်
မြန်မာဘုရင်ကို ထောင်ထားခြားနားသဖြင့်
မြန်မာလက်နက်ကိုင်တပ်များက သွားရောက် ဖမ်းဆီး၏။ ထိုအခါ
ကောင်းငယ်စော်ဘွားသည် မြန်မာတပ်များကို ရင်ဆိုင်ခုခံခြင်းငှာ
မတတ်နိုင် သဖြင့် ယူနန်နယ်ထဲသို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွား၏။
ထိုအခါ ကောင်းငယ်စော်ဘွားကို ဖမ်းဆီးရန် လိုက်လာသော
မြန်မာတပ်ဖွဲ့နှင့် ယူနန် နယ်ခြားစောင့်တပ်ဖွဲ့များ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့၏။
သို့ရာတွင် ယင်းပြဿနာကို နေပြည်တော်အရောက်မခံဘဲ
နှစ်နိုင်ငံနယ်ခြားစောင့် အာဏာပိုင်များ သည် ၎င်းတို့ အချင်းချင်း
တွေ့ဆုံဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့ကြ၏။

ယင်းသို့ မကြာမကြာ ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်တတ်သော နှစ်နိုင်ငံ
နယ်စပ်ပြဿနာနှင့် အရေးအခင်းများကို ယခင်ကာလများက
နှစ်နိုင်ငံနယ်ခြားစောင့် အာဏာပိုင်များ အချင်းချင်း တွေ့ဆုံ
ဖြေရှင်းခြင်း ပြုနိုင်ခဲ့ကြသော်လည်း ယခုအရေးအခင်းနှင့် ပြဿနာမှာ
မူကား ယခင်ကကဲ့သို့ နယ်စပ် အရေးအခင်းနှင့်
ပြဿနာမျိုးမဟုတ်တော့ပေ။ အလွန်တရာကြီးမားလေးနက်သော
နိုင်ငံအရေး အခင်းနှင့် ပြဿနာကြီးတစ်ရပ် ဖြစ်လာခဲ့လေပြီ။
ယင်းနိုင်ငံရေးပြဿနာကြီးကိုလည်း နှစ်ပြည်ထောင်အစိုးရအချင်းချင်း
နိုင်ငံရေးအရ ဖြေရှင်းခြင်းမပြုနိုင်တော့၍ ယခုကဲ့သို့ လက်နက်

ကိုင်ဖြေရှင်းခြင်းပြုရန်အတွက် နှစ်ပြည်ထောင်အစပ်တွင် နှစ်ဖက်
လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ အလုံးအရင်း ကြီးကြီးမားမားနှင့်
စုစည်းရောက်ရှိနေကြခြင်းပင် ဖြစ်၏။
